

VOLFRAM
Bojan Vasić

Copyright © 2017 Bojan Vasić
Copyright © 2017 ovog izdanja KONTRAST izdavaštvo

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Urednik:
Danilo Lučić

Lektura i korektura:
Dejan Zakić

Dizajn korica:
Dragana Nikolić

Štampa:
Kontrast štampa

Tiraž:
500

Izdavač:
Kontrast, Beograd
Klaonička 2, Zemun
e-mail: jakkontrast@gmail.com
kontrastizdavastvo.com
facebook.com/KontrastIzdavastvo
www.glif.rs

BOJAN VASIĆ

VOLFRAM

KONTRAST
Beograd, 2017.

KOCBEKOV KAŠALJ

ona kaže
ne treba da se
plašiš

mudar si kao
trulo vino

izlišan
kao stablo
ariša

nežni

promašaj

topli zvuk
koji postaneš izadeš li u polja

istina omotana
celofanom sinestezijske

niz jednostavnih
izdaja

taj način hoda
koji drži glavu iznad vode

smokvin konopac
poverenje jezera

zategnut između
jeste i ništa

razoružao sam
dan

sad uzengija pesme
visi u praznini

teram reči da misle
jer misle pogrešno

ne ozdravljujem

moje crno je
i njeno crno

pola tablete već
celina

samo si me tome naučila

kažem majka
i ti se pomeriš

šta je to s jezikom

njegov umor
pretrpan kao
istorija

nađubren strahom
olistao ogledalima

na njegovoj tacni ja
zla ja-
buka zla

samo mu kažem majka

i pomeri se

u junu
ničeg
introvertnog

haos liči
na preobilje

u odsustvu smisla
stvari je uvek previše

kada bi samo htela
u šaci ničeg
da se razgori istina

umesto toga
samo jun

pogrešan leptir

kancerogeno lišće

zadah lala

okuka na pruzi

suvišno je što skrivaš dah
u plave
jabuke

meka kao kičma
starice
drveni prag
razoren vlagom

kada se skineš
ostaju samo
čičak i čkalj
gladno
drhtanje dudova

a vagoni znaju kako
da ti se popnu
u usta

da usta iskrive
u presudu

odseci strofe kao
suvišnu kosu
lezi u sebe
sklupčana u stih

podrigni kratku
dosadnu
reč:

jona

slep i nemoćan
polen
shizofrenija tekstura
u svetlosti i mraku
otvorene šake
šupljih nada
i bilo čega žudnji
oblika za oblikom
proroci ostaju
bez reči
ogledala otkrivaju
pretencioznost
beslovesnu čežnju
ekstendiranih čestica
dok padaju jedni do drugih
katafrakti geologije
u ovo vreme
kada sam šuma
treperenje fonema u
vlažnom vazduhu
samo predaja tupost
i nužnost micelijum
matematike

oslušujem kocbekov
kašalj

isprekidan i kratak
kao stih
dovoljno dubok
da se u njega uruše
mostovi

samo se veliki promašaji odvijaju
nečujno

već na korak od pluća
zaleđi se reč

i na sve padne
njena dvosekla
zima

prazni mir nemirenja

šta imaju oni sa tim
što ne želiš da zaspiš
u njihovom snu
unutar sna
diše ti za vratom
srednji vek